

Boldog Újévet, Leányvár!

Tavalyi újévi köszöntőmet azzal a jóslattal zártam, hogy minden biznnyal nehéz év lesz 2012. Jóslatom, azt gondolom, maradéktalanul beigazolódott. Nehéz időszakot hagytunk magunk mögött. Leginkább egy tengeren úszó hajóra emlékeztetett a falu elmúlt éve, néhol esővel, barátságtalan hideggel, néhol vad viharokkal, néhol pedig nap-sütéssel, enyhe szellővel. Rányomta bélyegét hangulatunkra az állandó pénztelenség, és az, hogy amint megoldottunk egy-egy nehéz helyzetet, már ott is termett a következő kellemetlen meglepetés. Az év második fele – és különösen az év utolsó két hónapja – pedig a közigazgatás és a közoktatás átalakítása kapcsán a rendszerváltáskori Magyarország állandóan és mindenben változó képét idézte fel.

Mindeközben azonban jutott idő alkotó munkára és ezáltal sikerekre is. Régóta kialakult gyakorlat, és ez kistélepülésekre fokozottan igaz, hogy ha egy település fejleszteni szeretne, azt jórészt csak pályázatokon elnyert támogatásokkal teheti meg. Tavasz óta **Leányvár is számos pályázatot készített el:** Óvoda nyílászáró korszerűsítése, Óvodafejlesztés TÁMOP 3.1.11, Egészségre nevelő és szemléletformáló életmód programok TÁMOP 6.1.2, parlagfű mentesítés, pályakezdők és tartósan munkanélküliek foglalkoztatását segítő, Falumegújítás Játsszóter és közpark kialakítás, Falumegújítás Hivatal korszerűsítés. Sok energiát és időt töltöttünk ezzel, de bátran állíthatom, hogy megérte. **A foglalkoztatást segítő pályázataink mind támogatást nyertek,** novemberben az

egyik (Piliscsévvel és Keszthőlcével közösen 29.893.324.-Ft-ot nyertünk képzésekre, korszerű játszóudvari játékokra), december végén a másik (3.281.000.-Ft nyílászáró korszerűsítésre) óvodafejlesztési pályázatunk nyert.

Az önkormányzat zavartalan működését, a fenti pályázatok elkészítését és megnyerését sok-sok munka tette lehetővé. Emellé pedig az égiek talán úgy gondolták, jár egy kis szerencse is. Az október végén bejelentett, majd december elején testet öltött **önkormányzati adósságkonszolidációnak köszönhetően a falu valamennyi hitelét átvállalta az állam.** A Kálvária-dombi két hitelünk 29.368.097 és 15.316.245 forint, az óvodabővítésre felvett hitelünk 4.173.698.- és folyószámlahitelünk 9.991.001.- forint összeggel került kiegyenlítésre. **Az új évet teljesen adósságoktól mentesen tudjuk kezdeni.** Ezek mellett megmaradtak az önkormányzat Kálvária-dombi lakótelkei (összesen több mint 24 db). A szerencse mellé pedig komoly felelősség társul, hogy jól tudjunk sáfárkodni az így nyert lehetőséggel, és a falu minden lakója érezze ennek az előnyeit. Bízom benne, hogy a képviselőtestület meg is hozza azokat a döntéseket, melyeknek köszönhetően régóta halogatott fejlesztések indulhatnak meg.

(folyt.)

(folyt.)

Mindezek mellett szeretném megköszönni mindazok munkáját, akik a 2012-es évben is lehetővé tették, hogy így működjön a falu. A hivatal dolgozói és jegyző asszony sokszor szabadidejüket nem kímélve, pusztán a lelkiismeretes hozzáállásuknak köszönhetően dolgoztak azért, hogy megtörténhessen a járási rendszerre és a tankerületi igazgatásra történő átállás, hogy működtethető legyen a település. Az óvoda és az iskola dolgozói megannyi bizonytalanság között nevelték, oktatták gyerekeinket, sőt, olyan programok szervezésében is aktívan részt vettek, melyek nem tartoznak szigorúan vett kötelességeik közé. A művelődési ház a felújítást követően félévnyi álomból ébredve, rendkívül tartalmas, programokban gazdag évet produkált. Köszönöm a Német Önkormányzat segítségét a falunap és a többi ren-

dezvény szervezésében, a LENA önálló programjait és egy-egy, az egész falu számára lehetőségeket jelentő pályázatban való közreműködését, továbbá köszönetet mondok valamennyi civil szervezetnek azért, hogy pusztán a saját erejükre támaszkodva végezték tevékenységüket az itt élőkért. A felsorolásból nem maradhat ki az újság szerkesztősege sem, akiknek köszönhetően a falu lakói értesülhetnek Leányvár híreiről.

És természetesen köszönöm mindazon képviselők munkáját, akik aktív közreműködésére, munkájára, építő ötleteire, gondolatokra polgármesterként támaszkodhattam.

Kívánom, hogy az új év minden leányvári számára hozza el a biztonságot, nyugalmat, és legyen része mindenkinek a lehető legtöbb sikerben és örömben.

Hanzelik Gábor

PAPP LÁSZLÓ, A VALAHA ÉLT LEGNAGYOBB MAGYAR ÖKÖLVÍVÓ, LEÁNYVÁRI FIÚKKAL PLÉBÁNIÁNK UDVARÁN

1963-ban Papp Laci többszöri leányvári látogatásának egyikén készült a leányvári plébánia udvarán a ritka felvétel.

A fénykép történetéhez adalék, hogy Miskolczy Kálmán, községünk 1961-65-ös időszakának plébánosa volt. Telefonos érdeklődésemre Papp Lászlóné készséggel tájékoztatott arról, hogy egykori plébánosunk testvére, az ő kedves hűgát, Kovács Malvint vette feleségül. Papp László és Miskolczy Kálmán plébánosunk sógorok voltak. A gyakori rokonlátogatások egyikén készítette a felvételt Takács Béla fényképész-mester. Az ő fényképész műhelyének és a plébániának közös udvara volt. A kép bal oldalán látható épületrészen volt a fényképész műhely bejárati ajtaja és ablaka. Ma ebben az épületrészben van a plébániához tartozó hittanterem, amely a háború előtt még posta volt.

Az 1960-as évek Opel autója előtt látjuk – középen az ökölvívó legendával – leányvári gyerekrájongóinak egy csoportját. A képen látható fiúk (balról haladva): Baumstark Tibor (községünk jegyzőjének későbbi férje, kalapban), Leányvári János, Farkas Péter (Farkas János, művelődési házunk névadójának fia, sültös sapkában), Hutera Imre, Bartl Márton, Francsics László, Pléli Béla, Parti János (guggol) Parti László, Sztabina László.

A ritka fényképet Parti János bocsátotta rendelkezésemre, amelyet ezúton köszönök meg. Pléli Béla (a képen) mindennapos látogatója volt a fényképész mesternek, aki őt kisebb feladatok végzésébe is bevonta. Ő hívta elő a fénykép negatívját (saját közlése).

A csoport mögött látható ajtó a mai plébániánk bejárati ajtaja, a mellette látható ablak az épület átalakításakor befalazásra került. A háború előtt ezen az épületrészen volt a plébánia konyhája. Ezen az udvaron volt az elmúlt év augusztusi „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország” című énekes-zenei est.

A felvételen látható gyerekek elmondták, hogy Papp László nagyon barátságos és közvetlen ember volt. Nagy közönségsikere volt a kultúrotthonunkban megtartott élménybeszámolójának. Sok lelkes rajongója őrizi az ekkor kapott autogramot.

A korabeli sajtó csak felsőfokon írt a háromszoros olimpiai bajnokunkról. „Mit szeret és mit gyűlöl életében?” – kérdezték tőle a kíváncsi újságírók. „A feleségemet, fia-

mat, anyámat és az otthonomat szeretem. A hazugságot és a hitványságot utálom” – válaszolta angyal földi egyszerűséggel.

Akkori színész hírességünk, Latinovits Zoltán tömören fogalmazott: „Ő életünk élő bálványa”. Az „aranycsapat” futball-mágusai nagy tisztelői voltak. Az ő nevét viseli fővárosunk legnagyobb sportszarnoka. Fia, ifj. Papp László „Édesapám Papp Laci” címmel megírta legendás ökölvívónk életének történetét. A fiú ma 58 éves és a Magyar Ökölvívó Szövetségben végzi munkáját.

Papp László 78 évet élt. A Farkasréti temetőben lévő márványsíremlékén két boxkesztyű emlékeztet az ő sporttörténeti sikerére.

Utóirat: szerkesztőségünk szívesen közöl, bármely tárgyú, a falu életével kapcsolatos érdekes képeket.

Leányvár, 2013. január 5.

Dr. Szakmár János

Ünnepi hangulat az iskolában

Az idén már rutinosan készültek iskolánk tanulói a december 15-i Luca-napi vásárra. A szombati tanítási nap második felében egy valóságos kis adventi vásár alakult ki a zsibongóban. A legkisebb árusok (a negyedikesek) érzékelhetően izgatottan várták ezt a napot, mégis meglepett, amikor reggel bemutatták, mi mindennel készültek: saját készítésű ünnepi képeslapokkal, karácsonyfadíszekkel, gyöngyből fűzött nyakláncokkal, szépen dekorált mézeskalácsokkal. A délelőtti folyamán a zsibongó megtelt a felső tagozatosok portékáival: szinte minden osztály standjánál vásárolhattunk saját készítésű adventi és karácsonyi díszeket,

sós és édes házi süteményeket. A nyolcadikosok mindemellett teával is kínáltak bennünket, a leleményesek zsákbamacskát árultak, miközben a háttérben karácsonyi zene szólt.

Többen itt vásároltak karácsonyi ajándékot szüleiknek, testvéreiknek. Az árusok fiatal koruk ellenére is jó marketing érzékkel vannak megáldva, hisz olyan meggyőzően dicsérték portékáikat, hogy az ember úgy érezte, muszáj vásárolni. Sőt, még akciós lehetőséggel is élhettünk. A vásár végeztével pedig minden osztály lelkesen számolta a bevételt, mellyel az osztálypénzüket gyarapíthatták.

Ezúton is invitálunk minden kedves szülőt, nagyszülőt, testvért és egykori diákjain-

kat, hogy jövőre ők is látogassanak el hozzánk!

A Luca-napi vásár megalapozta az ünnepi hangulatot, és alig egy héttel később már az iskolai karácsony alkalmából gyülekeztünk a zsibongóban. A karácsonyi műsort hagyományosan az első és második osztály tanulói adják. A 30 kisiskolásnak osztályfőnökeik, Papp Pálné Erzszi néni és Nádasdi Lászlóné Éva néni tanították be a versekből, párbeszédekből, karácsonyi dalokból álló ünnepi előadást.

A kicsik műsora után az Érdi Gabriella által vezetett iskolai énekkartól hallhattunk két angol nyelvű dalt, majd őket kiegészítették a pedagógusok is. Így együtt, két szólamban adtuk elő a Csillagfényes csendes éjjel kezdetű francia karácsonyi éneket, illetve a Csendes éjt magyar és német nyelven.

Az iskolások betlehemes műsorát és a színjátszó kör előadását (A kis gyufaárus lány) a művelődési házban tartott Falukarácsonyon is láthattuk.

Csendes éj *Betlehemes játékok a leányvári katolikus templomban*

Legtöbbünk számára az év utolsó hetei az adventi készülődésen túl egy felpörgetett, hajsztolt időszakot is jelentenek. Az év végi zárás a munkahelyeken, az otthoni sürgés-forgás, a hajsza az üzletekben nagy nyomást gyakorol mindenkire. Annyira várjuk már a karácsonyt, hogy talán már el is felejtjük a lényegét.

És végre itt van, a konyha telve finomabbnál finomabb illatokkal, minden csillog, villog, a szívekben boldog izgalom. És még mindig nem tudunk megnyugodni. A templomba is úgy érkezünk, hogy a kinti világ gondolataival van még tele a fejünk. És egyszer csak felcsendülnek az első karácsonyi dallamok, a gyerekek jelmezbe öltözve mesélik a bibliai történetet, és lassan-lassan megnyugszik minden, a világ pörgése leáll és béke járja át a szíveket. Karácsonyeste van!

És ez most kicsit más, mint az eddigiek voltak. Itt van Mária Józseffel, itt vannak a pásztorok, a betlehemi királyok, az angyalok, már világít a csillag. Ragyog a hittanos gyerekek arca, ahogy előadják a régi történetet, szavalnak, énekelnek, mintha a fény belőlük áradna, és ez a fény világítaná meg a jászolt, ahol a kis Jézus megszületett. A

boldog várakozás fényle ez, amire talán csak a gyerekek képesek tiszta szívvel.

De ezen a karácsony estén nem csak ők vesznek részt a betlehemes játékokban. Ma muzsika tölti be a teret. Magyar, német, angol, francia, angol karácsonyi dalok csendülnek fel szépen összefonódva a történettel. És már nem csak békesség honol a szívekben, hanem öröm is. Ez az, amire a zene képes a szavakon túl.

Emlékeznek még arra az augusztusi napra, amikor egy kis csapat **Mezős Gabriella** ötletétől vezérelve egy feledhetetlen koncertet adott a templomkertben nemzeti ünnepünk alkalmából? Most legszebb egyházi ünnepünk fényét emelték ők énekszóval, muzsikával.

A **Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör** ez alkalommal hangszeres kísérettel énekelte az ismert magyar és német karácsonyi dalokat: *Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő, Az angyal énekel, Szállást keres a szent család, Mennyből az angyal, Pásztorok, kelljünk fel, A kis Jézus megszületett, Fel, nagy öröme, ma született...* Karai József zeneszerző egy egész kötetre való karácsonyi éneket dolgozott fel kimondottan azzal a szándékkal, hogy mindenki számára használható legyen,

így tovább éljen az otthoni együtt éneklés, muzsikálás hagyománya. A dalok hangszeres kísérettel is előadhatók, ez ismét jó lehetőség volt arra, hogy a helyi amatőr zenészek részt vegyenek a muzsikálásban. Zongorán **Csátiné Solymosi Beáta**, **Mezős Gabriella** és **Venczel Lilla** játszottak, fuvolán **Hirsch Fruzsina**, hegedűn **Varga Katalin**, csellón pedig **Pédlné Pácz Enikő** játszott. **Csáti Berta** a *Magasztald lelkem az én Uramat* című dalt adta elő, **Várnay Hanna** és **Bodza** pedig a *Kirje, kirje kisededecske* című karácsonyi dalt énekelték.

A magyar karácsonyi dalok mellett helyet kaptak a német nyelvűek is: Hugo Hartmann *O, du fröhliche* című műve és az elmaradhatatlan *Csendes éj*. Gruber osztrák zeneszerző talán nem is gondolta, hogy élete legnagyobb sikerét éri el ezzel a dallal, nincs tán a világnak olyan része, ahol karácsonykor fel ne csendülne ez a csodálatos mű. És milyen lenne a karácsony Ave Maria nélkül? **Mezős Gabi** és **Venczel Lilla** egy szép Saint-Säens *Ave Mariát* és Michael Haydn *Heiligste Nacht* című dalát adták elő együtt, végül pedig **Mezős Balázs** két népszerű dalt, César Franck *Panis angelicusát* (közreműködött Mezős Gabriella és Venczel Lilla, valamint a zenészek) és Wade *Adeste fideles* című művét énekelte a **Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör** közreműködésével.

Köszönjük szépen **Antal atyának** a szép verset, amivel megajándékozott minket, **Cserna Máriának** a sok energiát és türelmet, amivel felkészítette a gyerekeket a betlehemes játékra, **Mezős Gabinak** a fáradhatatlan lelkesedést, amivel sikerült ilyen színessé tennie a műsort, a fellépő gyerekeknek, énekes és hangszeres szólistáknak, a **Német Nemzetiségi Dalkörnek** és felkészítőjüknek, **Fódi Jánosnak** a sok munkát és áldozatot, amit vállaltak az ügy érdekében.

Jó volt nézni a gyerekeket, hallgatni a zenészeket ezen az estén. A kinti világ elcsöndesedett bennünk, hallgatókban, és lassan átvette a helyét a béke, nyugalom és a szeretet. Együtt éreztük, hogy most már valóban felkészültünk: Karácsony van!

Farkas Rose-Marie

Leányvár, 2013. 01. 06.

A december 22-i Falukarácsony, illetve a december 24-i pásztorjáték és ünnepi koncert képekben és videofelvételen is megtekinthető a www.leanyvar.hu/lakosoknak/hirek honlapon!

Ezúton is köszönjük a felvételt készítő közreműködését!

**FARKAS ROSE-MARIENEK,
FALUNK LAKÓJÁNAK NÍVÓS ELISMERÉSE**

2012. december 21-én, Dorogon, a város karácsonyi gálaműsora keretében került sor a Rauscher György Díj átadására.

A díjat Dorog Város Önkormányzatának képviselő-testülete adományozza azoknak a személyeknek, akik kiemelkedő művészi tevékenységükkel emelik a város kulturális életének színvonalát. Az 56/2012. számú határozatában a képviselő-testület *Farkas Rose-Marie úrhölgynek munkássága elismeréseként Rauscher György díjat adományoz*. A díjat 2012-ben ketten kapták, amelyet Dr. Tittman János polgármester úr adott át a kitüntetetteknek. Az ünnepségen röviden értékelték a leányvári művésznő kiemelkedő tevékenységét.

Farkas Rose-Marie művésznő a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola magánének szakán végzett Győrben. Nemzetközi énekversenyeken több kiemelkedő helyezést szerzett. A Magyar Kodály Énekverseny I. helyezettje és Wágner-énekes díjjal büszkélkedhet.

Nevéhez fűződik Erkel: Hunyadi című operájának angliai ősbemutatója. A Magyar Rádió is több felvételt készített vele. A [dorogi] zeneiskola tanáraként önálló szerepléseket is vállal, de szívügye a tehetséggondozás. Rendszeresen készít fel növendékeket kamarazene fesztiválra, versenyekre és régiós rendezvényekre.

2004-től megalapította az Erkel Ferenc Zeneiskola magánénekeseiből a Halleluja kórust. Ők állandó résztvevői a Piliscsabai Egyházzenei Fesztiválnak.... Nagyszerűen együttműködnek a Zeneiskola Pachelbel vonós együttesével... Farkas Rose-Marie kiváló szakmai felkészültségének, közösségfor-

máló munkájának, értéktéremtő képességének gyümölcseit elsősorban a dorogiak élvezhetik, ünnepélyeken és önálló koncerteken egyaránt.

Az örömváró ádventhez jól társult az ünnepség emelkedett hangulata. Jó érzés volt az elismerést kifejező, tapsoló közönség között lenni. A szép méltatást azért idéztem hosszasan, hogy lakótársaim is legyenek büszkék falunk művészeire, aki egy kicsit a miénk, leányváriaké is, hiszen itt él velünk együtt kis falunkban. Tudom, hogy lelkes pártolója templomunk zenei rendezvényeinek. A „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország” c. plébániakerti, szívet melengető írását sokan olvastuk örömmel a Leányvári Újságban. Köszönjük és kérjük, hogy az elkövetkezendő zenei események színvonalas kommentálásával legyen segítségünkre a zenét szerető közönség bővülésében. A Mezős testvérpár szervezésében jól formálódik egy zenei közösség, amely falunk lakóinak még sok szép élményt nyújthat. Mi leányváriak csak igazolni tudjuk, hogy a tehetséggondozás mindig jellemző volt a művésznőre.

A szép dalok és a muzsikaszó mindig közelebb hozza egymáshoz az embereket, s erre elidegenedő világunkban egyre inkább szükségünk van.

A munkáját ért elismeréshez gratulálunk és további dalos életéhez is sok sikert kívánunk.

Leányvár, 2013. január 5.

Dr. Szakmár János

„MA UGYANÚGY CSINÁLNÉK MINDENT, AHOGY EDDIG TETTEM” Beszélgetés özvegy Parti Jánosné, született Puchler Rozáliával 90. születésnapján

2012. december 10-én ünnepelte 90. születésnapját községünk köztiszteletben álló lakója, özv. Parti Jánosné, szül. Puchler Rozália.

Rozi nénivel való többszöri beszélgetéseimből a falutörténet sok érdekes részlete tárul elénk. Ősei apai és anyai ágon is az 1750-es években betelepült első sváb családok közé tartoznak. Az 1752-1801-es évek időszakában a csolnoki anyakönyvekben 14 Puchler család adatait jegyezték fel. 1801-től napjainkig a már önálló leányvári egyházközség anyakönyveiben 139 Puchler leszármazott neve szerepel.

Rozi néni gondosan őrzött fényképgyűjteményéből egy több mint 100 éves fényképen látjuk az anyai nagyapát, Gerstner Jánost, aki feleségével, Eifert Terézzel öt gyermeket nevelt fel. A képen 12 éves korában látjuk Rozi néni édesanyját, Gerstner

Terézt, a későbbi Puchler Mártonnét, és testvérét, a 6 éves Gerstner Annát, a későbbi Heintz Jánosnét. (Ő iskolaigazgatónk, Nagyné Engler Zsuzsanna dédnagyanyja.) Az álló sor balszélén, délceg tartásával és elegáns viseletével látjuk az egykor híres Heintz zenekar vezetőjét, Heintz Bálintot. Az álló sor jobb szélén Gerstner József látható, aki Pfluger Antalné, szül. Gerstner Mária és Gerstner János lakótársaink nagypapja.

Rozi néni apai ágon a hatodik nemzedékű leszármazottja az 1712-ben született Puchler Erzsébetnek, aki özvegyként öt gyermeket nevelt fel. Ő és öt gyermeke még Németországban születtek. Rozi néni dédszülei Puchler György és Klebes Rozália, nagyszülei pedig az ugyancsak Puchler György és Schiller Teréz voltak.

A 10 gyermekes nagyszülők fia Puchler Márton, Rozi néni édesapja, aki még a 19. században, 1893-ban született. Puchler Márton és Gerstner Erzsébet 1917. október 13-án kötöttek házasságot. Gyermekeik születésük sorrendjében: János, Teréz, Rozi néni, Márton és Henrik.

Rozi néni családi háza a mai Erzsébet u. 80., az egykori 88-as házszámú épület volt. Német nyelvű visszaemlékezésében Jillich György feljegyezte:

Mikor még községünkben nem volt templom a régi községháza helyén-ahol 1924-ben a mai községháza épült-egy harangláb (Glöckenstuhl) állt. A harangláb egy kis haranggal (Zinkglöcklein) készült, amellyel akkor harangoztak, ha valaki meghalt. Az öreg temető mintegy 1785-ig a falu közepén, a templom [a harangláb] körül, a Puchler-féle házhelyen (Puchlerischer Hausplatz) volt.

A mai temetőben [van] egy halottasház (Leichenhaus), amely 1929-ben épült egy kápolnával. Az eredeti kápolna az egykori temető sarkán (a mai orosz katonasíroknál) épült. Építtetője Venczel Antalné, született Szauter Anna. A halottasházban egy 60 kilogrammos harangocska volt. Ezt a „harangocskát” a mai iskolában őrzik.

Az egykori Puchler-féle házhely, Rozi néni dédnagyapjáié, Puchler Györgyé volt. Ő 1754-ben született Leányváron. Fia, az ifj. Puchler György, Rozi néni nagyapja a házhelyet megosztatta. Felét fiának, Puchler Mártonnak, felét lányának Puchler Annának, férjezett Schiszler Józsefnének hagyatkozta. Ez utóbbi házhelyre épült Kovács István és felesége, szül. Schiszler Erzsébet háza.

A törökök elűzése utáni első faluközösség temetője Rozi néniék és Kovács Istvánék házai helyén volt, amelyet Rozi néni is igazol. Házuk alapozásánál több régi sír került feltárássra, és a házhely Kálvária-hegy felőli meredek parti részén még sokáig látható volt az elporladt sírok helyeit jelző, az agyagos östalajtól eltérő színű föld, amellyel a sírokat befedték.

Az új temetők kijelölését Mária Terézia 1777-ben kiadott – a temetők rendjére vonatkozó – pátense tette kötelezővé. A gyarapodó népesség házhelyigénye, a betegségek, járványok miatti nagyobb halálozási ráta, a szigorúbb járványügyi megelőző intézkedésekkel kiegészülve, indokolták a törvényi szabályozást. Ez időtől tilos volt a templomkertekben való temetkezés. A rendelkezés többek között előírja: *Minden rend és sor tartasson úgy, mint azelőtt szokásban volt. Ha a rokonság egymás közelébe akar temetkezni, erre mód legyen. A temetőket Kelet- Nyugati tájolásban hozzák létre.*

E részletező helytörténeti kitérő után térjünk vissza Rozi néni családjához. Az apa már az 1920-as években a fővárosban volt villamoskalauz (!), majd a dorogi szénbányáknál keresett magának Leányvárhoz közelebbi munkahelyet. Mint ahogyan sok kortársa, ő is bányász lett, s bányászként vonult nyugdíjba. Az anya gyermekeit nevelte, segített a saját és részes művelésű földek munkáiban, a házkörüli önellátó állattartásban.

Szorgos munkájukkal a családfő apai örökségből kapott házhelyén felépült családi házuk.

Rozi néni közösségi élménye a család után az iskola volt. Szeretett iskolába járni. Az elemi iskola hat osztályát végig kitűnő eredménnyel végezte. Mikor unokája egy alkalommal nézegette bizonyítványát, megkérdezte, „Mama, te mindenből megbuktál?” Derűtség közepette magyarázták az unokának, hogy a mai *ötös*, jeles osztályzat akkoriban a kitűnő, egyes osztályzatnak felelt meg. Rozi néni gondosan őrzött bizonyítványát nézve a tantárgyak felsorolása és elnevezése is beszédes. A fő tantárgy a *val-lástan* volt. A *magyar nyelv* keretében négy altantárgyat tanítottak, úgymint *olvasást, írást, fogalmazást* és *helyesírást*. A történelem keretében külön tárgy volt a *történelem és alkotmánytan* és a *polgári jogok és kötelességek* oktatása. A mai kémiát akkoriban *vegytanként* tanították, de volt *háztartástan* és *egészségtan* nevű tantárgy is. Rozi néni 1934-ben fejezte be a hat osztályt, majd két évig heti két alkalommal minden iskolás az ismétlőiskolába járt, ahol gyakorlati ismeretekre tanították őket. Jól emlékszik tisztelt tanítóira. Az első osztályban Miklósi Margit, a második osztályban Huber Mária, a harmadik-negyedik osztályban Vitéz Sallay György, az utolsó két osztályban Patka Kálmán tanította őket. A második osztályról

1929-ben készült fényképen 75 fiút és lányt számolunk meg. Közülük már egy tucatnyi-an sem élnek. Nagyobb részük a kitelepítés-sel Németországba került.

Miklósi László egykori plébánosunk (1937–1944) kimutatásai igazolják ezeknek az éveknek a népességgyarapodását. A nagyfokú elhalálozási rátát jelentősen meghaladta az évi születések száma. Az 1920-as években községünkben éves viszonylatban 55-65 gyermek született, és 30-35 fő volt az elhalálozottak száma. 1921-ben 32, 1923-ban 35, 1928-ban 29 fővel gyarapodott a falu népessége. A belső migráció (költözések-ből fakadó változás) jelentéktelen volt, a népességgyarapodás szinte kizárólag az újszülöttek növekvő számával igazolható. Községünkben a századfordulótól már bábaasszony segédkezett a gyermekszüléseknél. Bartl Györgyné, született Viktor Erzsébet mintegy 25 évig végezte felelősségteljes és fontos munkáját.

Az iskola elvégzése után a tanulók tanítóikkal való kapcsolata nem szűnt meg. Többen rendszeres szereplői voltak a harmincas évek divatos népszínműveinek. Rozi néni is több színdarab szereplője volt. Emlékezetes marad számára „A piros bugyelláris” című színdarab, melyben ő játszotta a cigányasszony szerepét. Testvérei, Teréz és Márton is több színdarabban szerepeltek. Az előadások a téli időszak népszerű és látogatott programjai voltak. A jó idők beállta után a fiatalok a szülők mellett, őket segítve végezték munkájukat a házkörül és a földéken. Miklósi László plébános és húga, Miklósi Anna Zita is nagy türelemmel tanította a színdarabokat. Emlékszik még Heintz Hermina, a későbbi Locher Antalné szerepére. „Az én bátyám Gyurka, Isten, ember tudja. Ő keresi számunkra a kenyeret.” – belépővel kezdődött a monológja.

A munkásotthonban Heinrich József, leányvári önszegélyző egyesületi elnök és Csapó Géza felelős segítették a színpadi sikert. Rozi néni leánykori élményét jelentették az évenként ismétlődő betlehemezések. Két betlehemes csoport is alakult és látogatta az ünnepre készülő családokat. A testvéreivel együtt örült a karácsonyi borovicska fenyőnek, amit a bányától kapott ajándék szaloncukorral díszítettek. A karácsonyi bejgli már akkor is népszerű volt és mindig hamar elfogyott. „Általában szegényes volt a karácsony” – mondja Rozi néni. „A mai karácsonynak nincs meg az ünnepélyessége” – sommázza tapasztalatát a legújabb időkről.

Egy szomorú iskolás élményét is elmondja: A kisfiú, Gerstner Albin nyomtalan eltűnése után a csendőrök a községháza udvarában összegyűjtött cigányokat faggatták. Ártatlanul vallották, hogy ők semmiről sem tudnak. A csendőrök még veréssel sem tudták más vallomásra bírni a cigányokat. Mintegy húsz év eltelte után kerültek elő a gyermek vézna csontocskái és ruhafoszlányai, amikor építkezés során feltártak egy beomlott, mély pincét, amelybe a gyermek egy szűk lyukon beesett. Segélykiáltását nem hallotta senki. Ruhafoszlányaiból azonosították tetemét.

Rozi néni édesapja 1965-ig volt templomunk sekrestyése, mindenestül segítője. Rozi néni sokat segített apjának. Amikor az apa munkában volt, ő harangozott helyette. Emlékezik az adventi rorátékre. A reggel hat órakor tartott misére sietve, ropogott lábuk alatt a fagyos föld. Szól a díszes fenyővel ékesített éjféli misék áhítatáról. Beszél a májusi és októberi litániák közösen mondott imáiról. Vasárnap a nyolcórai kismise magyar nyelvű, a tízórai nagymise pedig német nyelvű volt. Segített a templomtakarításokban, a templomi és az úrnap i sátor díszítéseiben.

Édesapjának a templomi szolgálataiért egy hold föld ingyenes használata volt az éves fizetsége. A szülők a gyermekek bevonásával művelték a saját és bérelt földjeiket. A mama többnyire a szőlőt gondozta, a papa a szántók művelésével foglalatoskodott. A rézgáliccal való szőlőperme-tezés és a bor-készítés hagyományosan családfői feladat volt. A reggeli faluképhez tartozott az állatok legelőre terelése. Először a tehénpásztor, majd a disznópásztor, és végül a libapásztor hajtotta a legelőkre a rábízott jószágot. Szinte minden házban tartottak állatokat. A tehénpásztor az Erzsébet utca végén, a pástorházban (Hojdehauz) lakott. Lánykorában a mai Várdomb utcai első házak és a mai hivatásörző ház helyén teniszpálya készült, ahol a helyi vasúti tisztek és tanítók teniszeztek.

Rozi néni – hasonlóan a többi vele egykorú társához – cselédmunkát vállalt. Az apa templomi munkáját segítve ismerte meg Miklósi László plébános úr családját. Mik-

lósiéknál hosszú évekig volt cseléd. A Miklósi család családtagként fogadta őt. A felsőgallai születésű családfő, Miklósi Antal Tokodon volt termester. Ő Mikola névről magyarosította nevét Miklósira. A házvezető feleség, Miklósi Antalné, született Reiner Mária tarjáni származású szorgalmas és példás asszony volt. Jól tudott főzni és erre Rozi nénit is megtanította. A család fiatalabb lánya, Miklósi Anna Zita mezőgazdasági iskolát végzett és szépen gondozta a plébánia kertjét. Még angóra nyulakat is nevelt. Miklósi Mária, Manyi néni a helyi kis posta vezetője volt. A posta abban az időben a mai plébániához tartozó hittantermi épületben volt. Rozi néni egy statisztikai jelentés készítésében segített Manyi néninek, és mivel hosszas egyeztetések után sem találták meg a hibát, Manyi néni telefonon a kesztölci postamester segítségét kérte. Ketten a sötétben elgyalogoltak Kesztölcre, hogy másnapra elküldhessék a hibátlan statisztikai jelentést. Akkor ilyen volt a hivatali fegyelem.

Manyi néni kérésére vállalta a postai kézbesítői munkát. A vasútállomásra érkeztek a postai küldemények. A csomagok a vasúti forgalmi irodából lettek elhozva. A leveleket Rozi néni naponta egyedül hordta szét a faluban. Arról is mesél, hogy milyen kínos helyzetei voltak, amikor egy-egy küldemény átvételét igazoló aláírás kérésekor kiderült, hogy az új lakók között nem mindenki tud írni-olvasni. Rozi néni Benkő Józsefnétől vette át a postai szolgálatot, majd egy év után Lelkes Mátyás lett a falu népszerű postása. A későbbi időkben hosszú évekig Puchler Henrikné, Rozi néni sógor-nője lett a postás. Ő onnan került nyugdíjba. Az egykori víg kedélyű postásunk ma fájós lábait ápolgatja. Őt is a postásbetegség gyötri.

E kis postai kitérő után Rozi néni arról mesél, hogy egy rövid ideig egy esztergomi tanítóházaspárnál is szolgált, de a lekezelő megkülönböztetéseket nem sokáig viselte el, hazajött szüleihez. Itthon még kisebb megbízatásokat, amolyan bejárónőszerűen Markó Aurél jegyzőéknél is vállalt, akik meglepéssel vették munkáját.

Fiatal lányként Rozi néni is átélte a világháború előzményeit és következményeit. „1944. március 19-én a községháza előtt álltam, amikor egészen alacsonyan repülve, nagy zajjal német repülőgépeket láttam, amelyekből emberek integettek.” Bő másfél év után a temetőben nagy katonai pompával temették a környék harcaiban elesett orosz katonákat. A temetésen sok leányvárral együtt Rozi néni is részt vett. A csolnoki hegyen lévő német állásokból egyszer csak tüzelni kezdtek a temetésen részt vevő civilekre és katonákra. Mindenki menekült, hogy sebesülés ne érje.

Jó pár lakóház is bombatalálatot kapott. A mai orvosi rendelő helyén sokáig éktelenkedtek a lebombázott ház falai. A hétgyermekes Putz József háza kapott bombatalálatot. Jillich György betonáru telepe (a mai Erzsébet u. 19.) és a mai salakpályás játszótéren épült nagy sárga uradalmi épület (olvasókör) is ekkor kapott végzetes bombatalálatokat.

Rozi néni családja nem volt a Volksbund tagja. Nekik is kiabálták a felhergelt „bundosok”, hogy: „Aki nem tartozik közénk, az tűnjön el innen!” Két év sem kellett hozzá, amikor a kitaszító szidalmat komolyan vették és elűzték a szorgalmas svábságot. Ekkor már az elvtársak ordították, hogy „Aki nem tartozik közénk, az tűnjön el innen!” Rozi néni családja és rokonai is a vagonban voltak a leányvári vasútállomáson, amikor az utolsó órában azt mondták: „Mindenki, aki bányász, kiszállhat.” Teljes volt a bi-

zonytalanság. „Papa levette a kalapját és a földhöz vágta: Hát, ha nem lesz jó, akkor megyünk a Dunába” – mondja el Rozi néni itthon maradásuk történetét.

A „málenkij robotra” gyűjtött áldozatok csoportjába az apa és veje, Kisvölgyi Antal is bekerült. Csak leleményességüknek és bátorságuknak volt köszönhető, hogy megúszták a 4-5 évig tartó oroszországi lágersorsot. Útközben elszöktek az elgyötört fogolymentetből.

Az új idők jeleként meséli Rozi néni, hogy 1946-ban a Somlyó-hegyi szőlőjükből kosarakban hozták haza a leszüretelt szőlőt. A főútra érve karókkal várták őket az új honfoglalók. Pipiske Szabóra emlékszik, de ott volt a Borsodi nevű rendőrzevető és Minczér József és kesztölci társa mint rendőrök. Elvették tőlük a kosarakat és a ruháikkal letakart szőlőt. Rozi néni a községházán Reményi bírótól kért segítséget, aki a kitelepítési listákból igazolta, hogy nem voltak volksbundisták. A mai posta helyén állt, régi épületben lévő rendőrségre mehettek, ahol az üres kosarakat és ruhákat visszakapták, de a szőlőt nem. A betelepültek szegénységéhez adalék, hogy Rozi néninek újságolták az egyik családban, hogy „olyan jót reggeliztünk, kenyeret és retket ettünk”.

„1942-ben komaasszonyom esküvőjén ismerkedtem meg férjemmel, a csolnoki Parti Jánossal.” A 21 éves Jánosnak hét testvére volt. A háború előtti névmagyarosítási kampány időszakában a családfőt névváltoztatásra kényszerítették, és az akkori Emmer családból Parti család lett. Az Emmer család közismert volt a nagyfokú összetartásáról, szorgalmáról.

János 5 évi udvarlás után, 1947-ben vette feleségül Rozáliát. Esküvőjükön Rozáliát a mára általánossá váló hosszú fehér menyasszonyi ruhájában vezette az oltár elé a fehér csokornyakkendőös vőlegény. Ez akkoriban még újszerű volt a hagyományos népi viselet mellett. Esküvőjükön a templomból kijövet a fiatal pár előtt a bábaasszony „söprögette” egy darabig az utat, hogy eltakarítsa róla a rossz szellemeket. 35 évig járták együtt közös útjukat. Két gyermekük született, László 1948-ban, János pedig 1952-

ben. A férj és apa 1982-ben halt meg. Parti János a leányvári temetőben nyugszik

Rozi néni özvegységében is a munkába menekült. Bedolgozást vállalt egy pomázi háziipari szövetkezetnél. Otthoni munkával sok-sok szép ruhaneműt varrt.

„Napjaim hogyan telnek?” – kérdez vissza Rozi néni. „Nem panaszkodom. Reggel kávé készítek, reggelizek, délelőtt a konyhában vagyok, főzök magamnak, ebédelek, délután a szobában pihenek, TV-t nézek. Fiam és menyem a boltból elhozzák, amire szükségem van.” Bosszantja, hogy a mai fiatalok általában nem művelik a konyhakerteket. Kis kertjében évekkal ezelőtt megtermelt minden zöldséget, ami a napi főzéshez kellett. A téli-korátavaszi időkre a sárgarépa, petrezselyem és a torma gondosan el lett verelve a pincékben. A mélyhűtőben még mindig van olyan zöldbabja, amit a kis kertjében termelt.

„Ma ugyanúgy csinálnék mindent, ahogy eddig tettem. Nekem haragosom nem volt a faluban. Hála Istennek egészséges vagyok. Orvoshoz nem járok, gyógyszereket nem szedek. Béres csepp és C-vitamin mindig van itthon, azt használom.” Egy mának is szóló csipkelődő mondatot is ide illeszt: „Azt tudjuk, ami volt, de ami lesz, azt nem.”

Búcsúzáskor még megtekintem szaloncukorral díszített karácsonyfáját és az előszobáját díszítő szép színes festményeket, amelyeket János fia festett. Kilenc évtizedet átölelő élete során megismerte a szegénységet, örömét lelte szorgalmas munkájukkal megteremtett otthonukban, gyermekei és unokái szeretete veszi körül. Egyszerű, de nagyszerű életet élt.

90. születésnapján mit kívánhatnék Rozi néninek? Maradjon még sokáig köztünk, őrizze meg szellemi frissességét, egyszerű-

ségét és emelkedettségét. Sokunknak van szükségünk az ő gazdag élettapasztalatára, hogy rohanó világunkban megtaláljuk szerteinket és önmagunkat.

Utóirat:

A visszaemlékezésről készült írásom szerkesztőségbe való leadása előtt egy díszes borítékot hozott Rozi néninek a postás. A zöld mappában lévő oklevélen szép tipográfiával, esztétikus elrendezésben olvashatjuk:

[Az oklevélen a Magyar Köztársaság címerét látjuk]

Magyarország Kormánya/ EM-LÉKLAP/ Parti Jánosné részére/ 90. születésnapja alkalmából/ Ez az emléklap hivatott kifejezni szépkorú polgáraink iránti tiszteletünket és hálánkat. Ebből az ünnepi alkalomból kívánok Önnek jó egészséget és

további boldog éveket. Tisztelettel: / Magyarország Miniszterelnöke Orbán Viktor [saját kezű aláírással]/ Budapest, 2012. december 10./

A szép gesztussal kapcsolatos jó érzésem akkor lenne teljes, ha e díszes oklevelet nem a postás hozta volna Rozi néninek, hanem községünk vezetői egy virágcsokorral és helyi szóbeli jókívánságokkal kiegészítve, személyesen adták volna át az ünnepeltnek. Rozi néni a régi és mai karácsonyok összehasonlításakor napjaink karácsonyairól az „ünnepélyességet” hiányolta, amelyet ez esetben magam hiányolok. Talán a legközelebbi hasonló korú lakótársunk köszöntése már „ünnepélyesebbre” sikeredhet.

Leányvár, 2012. december 10.

Dr. Szakmár János

Hírünk Németországban

A németországi Schwabenverlag AG. kiadásában megjelenő *Unsere Post* c. havi folyóirat 2012. évi decemberi számában egész oldalas, fényképes tudósítást közöl *Gedenkfeier in Kirwa (Máriaalom) 100. Geburtstag des Pfarrers Anton Vencels* (Emlékünnepség Máriahalmon Vencel Antal 100. születésnapja) címmel.

Az ünnepségen Dr. Erdő Péter prímás úr a máriahalmi templomban ünnepi szentmise keretében megszentelte az ez alkalomból elhelyezett emléktáblát. Az emléktáblához a leányváriak nevében koszorú és emlékmécses került elhelyezésre. A templom bejáratánál a leányváriak mintegy 25 fős csoportját a máriahalmiakkal együtt látjuk az újság közölte képen. Mártai Petra leányvári tanuló szép német nyelvű verset mondott, Szakmár Eszter pedig az emléktáblán elhelyezte a le-

ányváriak koszorúját. Mindketten leányvári viseletben vettek részt az ünnepségen.

Vencel Antal falunk mindmáig egyetlen felszentelt papjaként 1946-ban szomorúan búcsúzott a hazájukból elűzött jó máriahalmiaktól. 35 évesen halt meg. A máriahalmi temetőben nyugszik.

MEGHÍVÓ

2013. február 9-én a
Kultúrházunkban tartandó

TÁNCOS FALU FARSANGRA

15 h - 18 h

MINDENKI FARSANGJA

Fellépnek: Leányvári Német Nemzetiségi
Kultúrcsoportok

Belépő felnőtteknek: 200 Ft

JELMEZVERSENY + TOMBOLA

20 h - 4 h

FARSANGI BATYUS BÁL

Belépő: 1.500 Ft

Asztalfoglalás: 30/277-4061

Muzsikál a Werischwarer Burschen zenekar

Ez lesz az **50.** általunk szervezett bál!

Sok szeretettel várunk mindenkit!

Judo-hírek

Magyar Egyetemi és Főiskolás Országos Bajnokság

Remek versenyzéssel Baumstark Beáta és Bók Viktória bajnoki címet, Vadas Dániel negyedik helyezésért el.

Junior csapatbajnokság

A Leányvári SE egy női és két férfi csapatot indított a junior csapatbajnokságon. A lányok második, míg a fiúk mindkét csapata ötödik helyen végzett.

A női csapat tagjai: 44 kg Máté Vivien, 48 kg Horn Renáta, Gáspár Csilla, 52 kg Tóth Patrícia, Zóka Hella, 57 kg Szabó Katinka, Baráth Roxána, 63 kg Salánki Evelin, Rábai Boglárka, 70 kg Makovics Roxána, 78 kg Telkesi Adriána.

A leányvári csapatot Ippon Tatabánya, egerági és esztergomi versenyzők segítették.

Felnőtt 2. osztályú Országos Bajnokság

A leányvári ifi, junior, valamint a felnőtt versenyzők is szépen teljesítettek.

Egyéni eredmények: 48 kg Urbanics Roxána 2. hely, 63 kg Rábai Boglárka 2. hely, 60 kg Faragó Norbert 2. hely, 100 kg Oláh Szilárd 5. hely, Pócsföldi Gábor 7. hely.

Felnőtt 3. osztályú Országos Bajnokság

Egyéni eredmények: 100 kg Oláh Szilárd 1. hely, Pócsföldi Gábor 2. hely, 81 kg Rábai Attila 2. hely, 90 kg Urbán Gergő 4. hely.

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Csernoviczki Csaba, Kovács Ernő, id. Pócsföldi Gábor, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Leányvári győzelem az első osztályú csapatbajnokságon

A felnőtt csapatbajnokságon a három osztályban összesen 31 csapat mérlegelt. A Leányvári SE női és férfi csapatai az első osztályban indultak. Remek versenyzéssel a női „A” csapat első helyen, míg a „B” csapat harmadik helyen végzett. A férfi csapat is jól teljesített, így harmadik helyezést értek el.

A női csapat tagjai: Erdélyi Lilla, Szabó Katinka, Klausz Gabriella, Bók Viktória, Rábai Boglárka, Szabó Franciska, Makovics Roxána, Diviki Barbara és Vizeli Anna.

A férfi csapat tagjai: Szabó Frigyes, Faragó Norbert, Sziklai Albert, Jerman Gaspar, Rábai Attila, Vadas Dániel, Rábai László, Oláh Szilárd, Pócsföldi Gábor, Urbán Richárd és Urbán Gergő.

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Csernoviczki Csaba, Kovács Ernő, Kunyik József, Szabó Ferenc, Sziklai Béla és Pfluger Antal.

A Képújságon és a www.leanyvar.hu honlapon is megtekinthetők a versenyen készült fényképek.

*Tisztelettel:
Pfluger Antal SE elnök*

Asztalitenisz

A Karácsony eljövételével pingpongosaink is lerakták ütőiket, és a családoké lett a főszerep. Ám előtte még méltóképpen elbúcsúztattuk a 2012-es esztendőt egy jó hangulatú házi bajnoksággal, és az őszi szezon utolsó meccseit is lejátszottuk.

I. osztály

10. forduló: Leányvár SE I 12:6 ETERNIT SE

Egy percre sem volt kétséges, hogy ki fogja győztesen elhagyni a csatateret. Az ellenfél legerősebb játékosát ugyan nem tudtuk megverni (nem sokon múlt), de egy csapat még mindig négy emberből áll, és a többiek ellen sikerült bebiztosítani a győzelmünket.

Győzelmek: Szikora M. – Jókai Cs. és Szikora K. – Szikora B. párosok, Szikora M. 3, Szikora B. 3, Jókai Cs. 2, Szikora K. 2

11. forduló: Leányvár SE I 13:5 Dorog SE

Tavaly is az utolsó fordulóban találkoztunk a szomszéd település csapatával. Akkor nagyon megvertük őket, és bár igencsak fogadkoztak a meccs előtt, ez most sem történt másként. Végig fölényben játszva, magabiztos győzelmet arattunk, így sikerült szépen befejeznünk az évet.

Győzelmek: Szikora K. – Szikora B. és Szikora M. – Jókai Cs. párosok, Szikora M. 4, Szikora B. 4, Jókai Cs. 2, Szikora K. 1

II. osztály (Bánffy Domokos beszámolója)

10. forduló: A Leányvár II csapat szabadnapos volt.

11. forduló: Pilismarót KSK II 13:5 Leányvár II

Sokáig tartó egyeztetés után megtaláltuk a megfelelő időpontot a mérkőzés lejátszására, ami belekerült néhány finom üdítő nedűjébe a hazaiak csapatának. Ennek ellenére helytálló szereplést mutattunk a tabella második legerősebb csapata ellen. Az új páros felállás meghozta gyümölcsét. Nem csak Márton Tamás oszlopos játékosársunk, hanem még két kiváló tehetségünk is megmutatta a foga fehérjét. Méltó befejezése volt az őszi szezonnak.

Ez úton szeretnék gratulálni a Kettes, illetve természetesen az Egyes csapatnak is.

Győzelmek: Márton T. – Szikora Á. páros, Márton T. 2, Szikora Á. 1, Bánffy Domokos 1

Néhány statisztikai adat az őszi szezonból:

I. osztály, tabella:

Helyezés	Csapat	Játszott	Nyert	Döntetlen	Vesztett	Pontszám	A mi eredményünk
1	TATAI AC II.	11	11	0	0	22	V 7-11
2	VÉRTESSZŐLŐS SE I.	11	8	1	2	17	GY 12-6
3	ATC TOKOD II.	11	8	0	3	16	V 3-15
4	ÁCSI KINIZSI SE	11	7	1	3	15	V 4-14
5	LEÁNYVÁR SE I.	11	6	1	4	13	X
6	ESZTERGOM ASE II.	11	5	1	5	11	GY 10-8
7	DOROG SE	11	5	0	6	10	GY 13-5
8	EDUTUS FŐISKOLA DSK	11	4	2	5	10	GY 11-7
9	KISBÉR VÁLLALKOZÓK SE	11	3	3	5	9	D 9-9
10	TATABÁNYAI ATE SE II.	11	3	1	7	7	V 7-11
11	ETERNIT SE	11	1	0	10	2	GY 12-6
12	SZOMÓD SE	11	0	0	11	0	GY 13-5

II. osztály, tabella:

Helyezés	Csapat	Játszott	Nyert	Döntetlen	Vesztett	Pontszám	Elért eredmény
1	TARDOSI HEGYLAJÓK SE	10	9	1	0	19	V 5-13
2	PILISMARÓT KSK II.	10	7	1	2	15	V 5-13
3	PILISMARÓT KSK I.	10	7	1	2	15	V 5-13
4	MOGYORÓSBÁNYAI ASE	10	7	1	2	15	V 3-15
5	TATAI AC III.	10	6	0	4	12	V 4-14
6	MÁRIAHALOM KSK	10	5	1	4	11	V 6-12
7	ANNAVÖLGYI BÁNYÁSZ SE I.	10	4	1	5	9	V 5-13
8	TATAI AC IV.	10	3	1	6	7	V 8-10
9	VÉRTESSZŐLŐS SE II.	10	1	2	7	4	V 6-12
10	LEÁNYVÁR SE II.	10	1	0	9	2	X
11	ANNAVÖLGYI BÁNYÁSZ SE II.	10	0	1	9	1	GY 10-8

Egyéni ranglista: Ez a lista a játékosok egyéni teljesítményét rangsorolja.

I. osztály:

Helyezés	Név	Egyesület	Játszott	Nyert	Százalék
1	BALÁZS OTTÓ	KISBÉR VÁLLALKOZÓK SE	44	42	95
2	PRÁGAI ZOLTÁN	ATC TOKOD II.	44	39	89
3	ULRICH GÁBOR	ÁCSI KINIZSI SE	44	37	84
...					
12	SZIKORA BENCE	LEÁNYVÁR SE I.	44	30	68
...					
15	SZIKORA MÁRTON	LEÁNYVÁR SE I.	44	26	59
...					
30	JÓKAI CSONGOR	LEÁNYVÁR SE I.	44	17	39
...					
34	SZIKORA KRISTÓF	LEÁNYVÁR SE I.	44	14	32

II: Osztály:

Helyezés	Név	Egyesület	Játszott	Nyert	Százalék
1	ADAMIK GYÖRGY	TARDOSI HEGYLAKÓK SE	40	40	100
2	MÉSZÁROS PÉTER	TARDOSI HEGYLAKÓK SE	40	37	92
3	MOLNÁR LÁSZLÓ	PILISMARÓT KSK II.	40	35	88
...					
9	MÁRTON TAMÁS	LEÁNYVÁR SE II.	36	29	81
...					
35	BÁNFFY DOMOKOS	LEÁNYVÁR SE II.	40	10	25
...					
42	DÓSA MIHÁLY	LEÁNYVÁR SE II.	8	5	62,5
...					
45	SZIKORA ÁGOSTON	LEÁNYVÁR SE II.	36	5	14
...					
52	PUTZ ÁKOS	LEÁNYVÁR SE II.	39	3	8

Az I. osztályban a tavalyi évhez képest (9. hely) sikerült 4 helyet előrelépni a táblán, ami igazán nagyszerű eredmény. Több olyan csapatot is meg tudunk verni, akitől régebben kikaptunk. A tavaszi szezonban célunk egy dobogós hely megszerzése, ami nem tűnik elérhetetlennek.

A II. osztályban először is Márton Tamás teljesítményét kell kiemelni, hiszen a tavalyi évhez képest rengeteget lépett előre, és a liga egyik legjobb játékosává nőtte ki magát. A többi játékosra sem lehet panasz. Fiataljaink számára a sok játéklehetőség rengeteg tapasztalat megszerzését jelenti, ami reméljük, néhány éven belül kifizetődik, és akkor ez a csapat képes lehet akár a bajnoki címért is küzdeni.

Az idei évben szeretnénk pingpongozási lehetőséget biztosítani azoknak, akik ugyan edzésekre nem szeretnének vagy nem tudnak járni, de szívesen pingpongoznának kedvtelésből. Egy-egy vasárnap kinyitnánk a kultúrotthont, hogy velünk vagy egymás közt játszassanak. Ütőt, labdát, asztalt mi biztosítunk. Részletekért figyeljék a szokásos helyen kihegyezett plakátokat. Ezen kívül az újévben is szabadon látogathatóak a hazai meccseink. Tervezett első időpont: 2013. jan. 27. 15-17 óráig.

Reméljük, mindenki kipihente magát, és újult erővel tudjuk bevetni magunkat a 2013-as esztendőbe.

Szikora Bence

Anyakönyvi hírek 2012

Megszületett:

Szerepi Krisztina Erika és Molnár Attila fia, Sebestyén (2012. 08.29.)

Moravcsik Ivett és Bartl György fia, Balázs György (2012.10.08.)

Tóth Ágnes és Füleki Sándor leánya, Sára (2012.10.27.)

Szívók-Tóth Erika és Madar Gyula fia, Edvin (2012.11.19.)

Elhunyt:

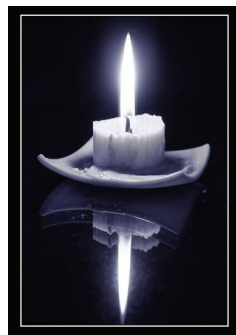
Bús Istvánné 2012. 09. 19.

Galcsik Ferenc 2012. 09. 25.

Nunkovics Tibor 2012. 09. 29.

Pajer Viktor 2012. 10. 13.

Csobán Ferencné 2012. 10. 29.

Házasságot kötöttek:

Domavári Zsanett és Szányi Attila 2012.09.08.

Kovács Éva és Potvorszki Gábor Tibor 2012.11.09.

Születésnapjukat ünnepelték:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a kerek évfordulós születésnaposoknak.

Baumstark Jánosné (60), Borsos István (60)

Gálicz Ferencné (60), Cholnoky Róbertné (60)

Bognárné dr. Solymoskői Veronika Erika (60)

Eichardt Károlyné (70), Frank Györgyné (70)

Szabó Józsefné (70), Párizs Lajosné (70)

Hrabovszky Gáborné (85), Molnár István (90)

Simon Sándor (90), Parti Jánosné (90)

Boldog Születésnapot!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik minden hónapban – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsév – Leányvár Körjegyzőség Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 260 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Szerkesztő: Dr. Szakmár János – Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelík István – www.miev.hu

Elérhetőség: leanyvariujsg@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874

2013. január
